

ПЕРСИТЕ СЕ ПОКЛАНЯТЪ НА АЛЕКСАНДРА.

Александъръ като се наѣчилъ ѹбийството Даріевс, тѣтакси пратилъ нѣколко войны да речатъ на Персите да ни кѣгатъ, защо Дарій се ѹбилъ: ако ли кѣгатъ сѣщїжтъ день ще ѹмратъ сичките отъ рѣцѣте Македонски. Пратилъ Філона въ войската Індійска да имъ земе конѣте, а тѣхъ да остави да се вѣрнатъ при Господаря си Пера. Отишала Філонъ, и рекъла на Індїите повелѣніето Александровс. И тїи тѣтакси сичките отсѣднали отъ конѣте си, поклонили мѣ се, предали прапорицѣте си, конѣте си, и сичките си орѣжїа, зели милость, и отишли при Господаря си Пера. Філонъ имъ заповѣдалъ да речатъ на-царя Пера, да сѣди на царството си и да варди мѣстотеси, дрѣги мѣ сила веке да недава, и да знае защо Філонъ сосъ волаъта на-Господаря си Александра, Господарь е на сичка Персія. И така Персите се раздѣлили отъ войската Індїйка, поклонилисе на Філона, и се събрали сичките съ войската Македонска, и имали голѣма радость, защото се ѹдостойли да работатъ на Александра.

АЛЕКСАНДРЪ НАМИРА ДАРІА.

Александъръ като отивалъ на полето Персїдско съ войската си намѣрилъ Даріа чи лежалъ въ прахъта, който като видѣлаъ Александра извикалъ съ малко дѣша, и рекъла: Царь Александре, отсѣдни отъ коньжтъ. поскоро, и ела да чѣешъ отъ ѹстата ми една дѣма. Александъръ се обѣрналъ и като го видѣлаъ рекъла мѣ: Кой